

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2007. gada 17. janvārī*

Lieta T-231/04

Grieķijas Republika, ko pārstāv P. Milonopuls [*P. Mylonopoulos*] un V. Kiriazopuls [*V. Kyriazopoulos*], pārstāvji,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv D. Triandafilu [*D. Triantafyllou*] un F. Dentilaks [*F. Dintilhac*], pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību atcelt 2004. gada 10. marta aktu, ar kuru Komisija ar ieskaitu atguva summas, kas Grieķijas Republikai bija jāmaksā sakarā ar tās dalību nekustamā īpašuma projektos, kuri saistīti ar Komisijas, kā arī atsevišķu Eiropas Savienības dalībvalstu diplomātisko pārstāvniecību Abudžā [*Abuja*] (Nigērija).

* Tiesvedības valoda — grieķu.

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs R. Garsija-Valdekasass [*R. García-Valdecasas*], tiesneši
Dž. D. Kuks [*J. D. Cooke*] un I. Labucka,
sekretāre K. Poheka [*K. Poheč*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2006. gada 10. maijā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

- ¹ Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp., turpmāk tekstā — “Finanšu regula”), 71. panta 1. un 2. punkts noteic:

“1. Debitoru parādu konstatēšana ir akts, ar kuru kredītrikotājs, kam tieši vai pastarpināti deleģētas pilnvaras:

- a) apzina parāda esamību;

- b) nosaka vai pārbauda parāda īstumu un apjomu;

- c) pārbauda nosacījumus, kuriem iestājoties, parāds jāatmaksā.

2. Noteikta lieluma gan pašu resursi, kas nodoti Komisijai, gan jebkurš debitoru parāds, kas apzināts kā drošs, kuru nomaksāšanai pienācis termiņš, jākonstatē ar iekasēšanas rīkojumu grāmatvedim, un pēc tam jānosūta parādzīme parādniekam; abus šos dokumentus sastāda atbildīgais kredītrīkotājs.”

- 2. Saskaņā ar Finanšu regulas 72. panta 1. punktu:

“Atgūšanas pilnvarojums ir akts, ar kuru atbildīgais kredītrīkotājs, kam tieši vai pastarpināti deleģētas pilnvaras, izdodams iekasēšanas rīkojumu, dod norādījumu grāmatvedim atgūt debitoru parādu, kuru konstatējis kredītrīkotājs, kam tieši vai pastarpināti deleģētas pilnvaras.”

- 3. Saskaņā ar Finanšu regulas 73. panta 1. punktu:

“Grāmatvedis darbojas, pamatojoties uz iekasēšanas rīkojumiem attiecībā uz debitoru parādiem, ko pienācīgi konstatējis atbildīgais kredītrīkotājs. Viņš visiem spēkiem cenšas nodrošināt, lai Kopienas saņemtu savus ieņēmumus, un raugās, lai tiktu aizsargātas to tiesības.

Grāmatvedis atgūst summas, kompensējot noteikta lieluma drošus Kopienų prasījumus pret parādniekiem, kuru atmaksai pienācis termiņš, ar tādiem noteikta lieluma drošiem prasījumiem, kuru atmaksai pienācis termiņš, kādi šiem parādniekiem pašiem ir pret Kopienām.”

- 4 Saskaņā ar Komisijas 2002. gada 23. decembra Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2342/2002, ar ko paredz īstenošanas kārtību Finanšu regulai (OV L 357, 1. lpp.), 78. pantu:

“1. Atbildīgais kredītrīkotājs konstatē debitoru parādus, atzīstot Kopienų tiesības attiecībā pret parādnieku un konstatējot prasījuma tiesības pieprasīt, lai parādnieks samaksā parādu.

2. Iekasēšanas rīkojums ir darbība, ar kuru atbildīgais kredītrīkotājs dod norādījumu grāmatvedim atgūt konstatēto summu.

[..]”

- 5 Regulas Nr. 2342/2002 79. pants noteic:

“Lai konstatētu debitoru parādus, atbildīgais kredītrīkotājs nodrošina, ka:

a) parādprasība ir droša un [uz] to neattiecas nekādi nosacījumi;

- b) parādprasības summa ir noteikta un ir precīzi izteikta naudas izteiksmē;
- c) parādprasības atmaksas termiņš ir pienācis [un] uz to neattiecas nekāds termiņa pagarinājums;
- d) ziņas par parādnienu ir pareizas;
- e) atgūstamā summa ir iegrāmatota pareizajā budžeta postenī;
- f) apliecinātie dokumenti ir pareizi, un
- g) ir ievērots pareizas finanšu vadības princips [..].”

6 Saskaņā ar Regulas Nr. 2342/2002 83. pantu:

“Jebkurā procedūras stadijā grāmatvedis, pēc tam, kad par to informējis atbildīgo kredītrīkotāju un parādnienu, atgūst konstatētos debitoru parādus ar ieskaitu, ja parādnīkam arī ir prasījums pret Kopienām, kurš ir drošs, kura summa ir noteikta, kura atmaksas termiņš ir pienācis un kas attiecas uz summu, kura konstatēta ar maksājuma rīkojumu.”

Prāvas rašanās fakti

- 7 Pēc Nigērijas galvaspilsētas pārcelšanas no Lagosas [*Lagos*] uz Abudžu Komisija kopš 1993. gada nomāja ēku Abudžā, lai tajā apmestos tās delegācija, kā arī, iespējams, atsevišķu dalībvalstu, tostarp Grieķijas Republikas, pārstāvniecības. Saskaņā ar vienošanos, ko noslēdza ar šīm dalībvalstīm (turpmāk tekstā — “Abudža I projekts”), Komisija apakšnomā iznomāja dažas ofisa telpas un sniedza noteiktus pakalpojumus attiecīgajām pārstāvniecībām. Dalībvalstis vienojās par izmaksu, kas saistītas ar to pārstāvniecību, pārdali. Grieķijas Republikas iemaksas apmērs bija 5,5 % no kopējām izmaksām. Uzskatot, ka Grieķijas Republika nav samaksājusi šos šajā sakarā radušos parādus, Komisija 2004. gadā ar ieskaitu atguva attiecīgās summas (skat. turpmāk 44. punktu).

- 8 1994. gada 18. aprīlī Beļģijas Karaliste, Dānijas Karaliste, Vācijas Federatīvā Republika, Grieķijas Republika, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Īrija, Itālijas Republika, Nīderlandes Karaliste, Portugāles Republika un Komisija (turpmāk tekstā — “partneres”), pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību J6. pantu (jaunajā redakcijā — LES 20. pants), noslēdza vienošanās memorandu (turpmāk tekstā — “sākotnējais memorands”) par kopēja vēstniecību kompleksa būvniecību to diplomātiskajām misijām Abudžā, izmantojot kopējos atbalsta dienestus (turpmāk tekstā — “Abudža II projekts”). Pēc Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās sākotnējo memorandu papildināja pievienošanās protokols.

- 9 Sākotnējā memoranda 1. pantā ir paredzēts, ka dalībvalstu vēstniecības un Komisijas delegācija ir dažādas diplomātiskās misijas, kurām piemērojama 1961. gada 18. aprīļa Vīnes konvencija par diplomātiskajiem sakariem un attiecībā uz dalībvalstīm ir piemērojama arī 1963. gada 24. aprīļa Vīnes konvencija par konsulārajiem sakariem.

10 Sākotnējā memoranda 10. pantā bija norādīts, ka Komisija darbojas kā Abudža II projekta koordinatore citu partneru “vārdā”.

11 Saskaņā ar sākotnējā memoranda 11. pantu Komisija ir atbildīga par arhitektūras izpēti jautājumā par Abudža II projekta iespējamību, izmaksu un koncepcijas fāžu sākotnējo novērtējumu. Šajā pantā bija paredzēta arī papildu vienošanās memoranda noslēgšana par “ēkas detalizētu koncepciju, izmaksu sadali un katras daļību ņēmušās partneres tiesībām uz telpām pēc [Abudža II] projekta pabeigšanas” (turpmāk tekstā — “papildu memorands”). Visbeidzot, ar 11. pantu tika izveidota Pastāvīgā direktoru komiteja, ko veidoja visu partneru pārstāvji un ko vadīja Komisija, lai koordinētu un kontrolētu Abudža II projektu. Pastāvīgā direktoru komiteja iesniedza regulārus ziņojumus darba grupai “Administratīvie jautājumi”, kuru Padomē izveidoja Kopējās ārējās un drošības politikas (KĀDP) ietvaros (turpmāk tekstā — “Administratīvo jautājumu grupa KĀDP”).

12 Sākotnējā memoranda 12. pants noteic:

“[Abudža II] projektu pēc 11. pantā paredzētā [papildu memoranda] apstiprināšanas tieši finansē ar partneru iemaksām, kas atbilst projekta daļai, kas ir piešķirta katrai partnerei. Komisijas iemaksa tiks izmaksāta no attiecīgās budžeta pozīcijas.

Sagatavojošo darbu izmaksas (“pirmā fāze”) tiks ņemtas no Komisijas budžeta administratīvajām apropriācijām. Tās summa ir paredzama ECU 140 000 apmērā. Ja [Abudža II] projekts tiek istenots, šīs izmaksas atlīdzinās visu partneru iemaksas, ņemot vērā to daļu projektā.”

13 Sākotnējā memoranda 13. pants noteic:

“Visas partneres pēc [papildu memoranda] apstiprināšanas garantē segt visas izmaksas, kuras tām ir jāmaksā. Katras partneres kopējais apmērs iekļauj:

a) tās attiecīgās platības kopējās izmaksas un

b) tās daļu kopējo un publisko zonu izmaksas, kas aprēķināta proporcionāli tās attiecīgajai platībai un zonu, kas nav kopējas, kopējai platībai.”

14 Sākotnējā memoranda 14. pantā ir paredzēts, ka Komisija ar dalību ņēmušo valstu piekrišanu un piedalīšanos izmaksā pienākušās summas trešām personām (līgumslēdzēji).

15 Sākotnējā memoranda 15. panta 1. punktā ir noteikts:

“Ja kāda no partnerēm nolemj izstāties no [Abudža II] projekta, neparakstot 11. pantā paredzēto [papildu memorandu], šī vienošanās memoranda noteikumi, tostarp 12. un 13. pantā minētās finansiālās saistības, nav vairs piemērojami attiecībā uz partneri, kas izstājas.”

- 16 1995. gada 29. martā Kopiena, kuru pārstāvēja Komisija, noslēdza pirmo līgumu ar uzņēmumu, ko kopīgi izveidojuši *Dissing & Weitling arhitektfirma A/S*, Komisijas organizētā arhitektūras konkursa Abudža II projektam uzvarētājs, no vienas puses, un *COWIconsult Consulting Engineers and Planners A/S*, no otras puses (turpmāk tekstā — “konsultanti”). Atbilstoši šī līguma 1. pantam Komisija apstiprina partneru nodomu noslēgt ar konsultantiem “galīgu līgumu”. Saskaņā ar 2. pantu konsultanti apņemas sagatavot attiecīgo projektu. Šīs sagatavošanas izmaksas ir EUR 212 547,59.
- 17 Sanāksmēs starp attiecīgo dalībvalstu ārlietu ministriju kompetento dienestu pārstāvjiem un *Dissing & Weitling arhitektfirma* arhitektiem tika noteiktas katras dalībvalsts reālās vajadzības un tā izdevumu daļa, kas attiecas uz katru no tām.
- 18 1995. gada 26. oktobrī KĀDP ietvaros izveidotā darba apakšgrupa “Nekustamā īpašuma jautājumi” noturēja sanākumi. No sanāksmes protokola izriet, ka apakšgrupa aicināja Komisiju:

“[..]

— pabeigt [pamatkonceptijas] fāzi;

— noslēgt vajadzīgās vienošanās ar arhitektu birojiem, liekot tiem izstrādāt [starpkonceptijas fāzes plānus] [Pastāvīgās direktoru komitejas] paredzētajos termiņos;

— noslēgt līgumus [par augsnes izpēti un vietas pārbaudi]; šis pēdējais minētais līgums ir vajadzīgs papildu memoranda izstrādei;

— kā arī samaksāt ar šiem posmiem saistītos izdevumus.”

19 Apakšgrupa apstiprināja, ka “Komisijas samaksātās summas [tiks] uzskatītas par tās daļas avansu autonomā *ad hoc* fondā, kas sākotnēji tika atzīta par atbilstošu formulu [Abudža II] projekta finansēšanai”, un ka “projekta neīstenošanas gadījumā citas partneres [atmaksātu] Komisijai saskaņā ar kārtību, par kādu ir vienošanās iepriekšējiem posmiem”.

20 1995. gada 24. novembrī notika Pastāvīgās direktoru komitejas (skat. iepriekš 11. punktu) sanāksme. Šīs sanāksmes protokolā ir norādīts, ka “tehniskās palīdzības” līgums ar konsultantiem par EUR 2 676 369 (turpmāk tekstā — “pamatlīgums”) tika iesniegts apstiprināšanai Komisijas iepirkumu un publisko iepirkumu konsultatīvā komisijā (CCAM). Tāpat tajā ir minēts, ka “projekta neīstenošanas gadījumā citas partneres atmaksātu Komisijai”.

21 1995. gada 27. decembrī Komisija noslēdza pamatlīgumu. Tas attiecās uz Abudža II projekta pamatkonceptiju un starpfāzi (4.4. un 4.5. punkts), kā arī uz iespējamiem detalizētiem plāniem (4.6. punkts).

22 1996. gada 19. septembrī administratīvo jautājumu grupa KĀDP apstiprināja starpkonceptiju.

- 23 1996. gada 21. novembrī administratīvo jautājumu grupa KĀDP uzaicināja Komisiju veikt *ad hoc* pasākumus, lai arhitekti uzsāktu detalizētu plānu izstrādi. Grupa norādīja, ka par šo posmu formāls līgums tiks noslēgts pēc papildu memoranda pabeigšanas. Šīs sanāksmes laikā Komisija minētajai grupai norādīja izdevumu apmēru, kuru tā izmaksāja avansā līdz 1996. gada 15. novembrim Abudža II projekta sagatavošanai, proti, aptuveni 2,8 miljonus euro.
- 24 1997. gada 24. februārī šī grupa apspriedās un nolēma negaidīt papildu memoranda pabeigšanu, lai izstrādātu detalizētus plānus un līguma dokumentus. Šajā sanāksmes protokolā ir iekļautas šādas saistības:

“Komisija ir uzaicināta noslēgt vajadzīgās vienošanās ar arhitektiem dokumentu izstrādei un avansā izmaksāt šiem darbiem vajadzīgos līdzekļus atbilstoši tam, kas nolemts projektam. Kā iepriekšējos gadījumos, šādi Komisijas samaksāto avansu pēc tam atmaksās citas dalībnieces saskaņā ar šajā ziņā [sākotnējā ziņojumā] paredzētajām procedūrām.”

- 25 Nākamajos mēnešos vairākas dalībvalstis izstājās no Abudža II projekta. 1997. gada 28. aprīlī administratīvo jautājumu grupa KĀDP uzdeva Komisijai “noslēgt bilaterālas vienošanās ar Dānijas Karalisti, lai atmaksātu uz to piemērojamo daļu projekta izmaksās, kuras bija radījusi Komisija partneru vārdā”. Līdzīgu lēmumu pieņēma pēc Īrijas izstāšanās 1997. gada septembrī, kā arī Portugāles Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes izstāšanās.

- 26 1997. gada 12. novembrī Komisija ar arhitektiem noslēdza papildvienošanas pamatlīgumam, tajā nosakot detalizēto plānu īstenošanu un pārvākšanās izmaksu samaksu EUR 1 895 696 apmērā.
- 27 1998. gada 18. jūnijā administratīvo jautājumu grupa KĀDP minēja iespējamo Beļģijas Karalistes izstāšanos no Abudža II projekta. No šīs sanāksmes protokola izriet, ka Pastāvīgā direktoru komiteja atzina, ka Beļģijas Karaliste samaksās savu izmaksu daļu, kā tas ir noteikts pēc starpkoncepcijas apstiprināšanas.
- 28 1998. gada 10. jūnijā Komisija nosūtīja Grieķijas Republikai maksājuma uzdevumu par summu EUR 153 367,70 apmērā, kas atbilst Grieķijas Republikas daļai projekta sākotnējā posmā, proti, 5,06 % no kopējām izmaksām. Samaksas termiņš tika noteikts 1998. gada 31. decembris.
- 29 1998. gada 9. decembrī papildu memorandu parakstīja Vācijas Federatīvā Republika, Grieķijas Republika, Francijas Republika, Itālijas Republika, Nīderlandes Karaliste, Austrijas Republika un Komisija. Papildu memoranda 11. pantā ir paredzēta fonda izveidošana projekta finansēšanai.
- 30 Saskaņā ar tā 14. pantu papildu memorandu provizoriski piemēro, sākot no pirmās dienas otrajā mēnesī pēc tā parakstīšanas un tas stājas spēkā otrā mēneša pirmajā dienā pēc dienas, kad dalībvalstis un Komisija paziņo, ka ir to ratificējušas.

- 31 1999. gada 28. aprīlī Komisija izsludināja konkursu attiecīgo dalībvalstu, kā arī Kopienas delegācijas vēstniecību celtniecībai (OV S 82). Tajā tika minēts, ka Grieķijas Republikas Vēstniecības platība būs 677 m².
- 32 1999. gada 3. septembrī Komisija “atkārtoja” savu 1998. gada atgādinājumu administratīvo jautājumu grupai KĀDP, lai dalībvalstis tai atmaksā summas, kuras tā bija samaksājusi konsultantiem par starpkoncepcijas posmu. Tā norādīja, ka dažas dalībvalstis jau bija tai samaksājušas maksājamās summas, bet ka citas, tostarp Grieķijas Republika, to nebija izdarījušas līdz termiņa beigām 1998. gada 31. decembrī. Komisija piebilda, ka partnerēm tiks nosūtīts cits maksājuma uzdevums par, pirmkārt, detalizēto plānu izmaksām un, otrkārt, izmaksām to izmaiņu dēļ, kas radušās ar Beļģijas Karalistes, Spānijas Karalistes un Portugāles Republikas izstāšanos.
- 33 1999. gada 20. septembrī Pastāvīgā direktoru komiteja apspriedās, lai atlasītu būvniecību sabiedrības. Grieķijas Republikas pārstāvis parakstīja sanāksmes protokolu. Konkurss būvniecības turpināšanai tika publicēts 2000. gada 17. marta *Oficiālajā Vēstnesī* S 54.
- 34 Ar 2000. gada 17. februāra maksājuma uzdevumu Komisija lūdza Grieķijas Republikai samaksāt EUR 168 716,94 par konkursa materiālu veidošanu attiecībā uz detalizētiem plāniem.
- 35 2000. gada 22. jūnijā Pastāvīgā direktoru komiteja nolēma pieņemt jaunu projekta variantu (turpmāk tekstā — “saisinātais Abudža II projekts”), kas bija vajadzīgs Francijas Republikas izstāšanos. Saisinātais Abudža II projekts it īpaši paredzēja atteikties no kopējām ēkām un kopējiem papildu dienestiem, kā arī samazināt

platību. Grieķijas Republikas pārstāvis šajā sanāksmē norādīja savu piekrišanu šim projektam, tomēr ar nosacījumu, ka to apstiprinās viņa priekšnieki. 29. jūnijā Komisija nosūtīja 2000. gada 22. jūnija sanāksmes protokolu Grieķijas Republikai un uzaicināja to sniegt formālu atbildi par saīsināto Abudža II projektu.

- 36 2000. gada 5. septembrī Komisija atkārtoja savu lūgumu Grieķijas Republikas pārstāvjiem. Pēc atkārtota atgādinājuma 2000. gada 14. septembrī Komisija 2000. gada 25. septembrī nosūtīja Grieķijas Republikai vēstuli pa faksu, kurā bija noteikts atbildēt līdz 2000. gada 30. septembrim un kurā bija norādīts, ka tās klusēšana tiks uzskatīta par izstāšanos no projekta. 2000. gada 2. oktobrī Grieķijas iestādes informēja Komisiju, ka tās nevarēja sniegt atbildi par saīsināto Abudža II projektu. Līdz ar to Komisija tajā pašā datumā atbildēja, ka tā bija uzdevusi arhitektiem izmainīt saīsināto Abudža II projektu, izslēdzot Grieķijas Republiku.
- 37 Ar 2002. gada 28. janvāra vēstuli Komisija nosūtīja parādzīmi par EUR 1 276 484,50 Grieķijas Republikai par būvniecības izmaksām attiecībā uz Abudža II projektu. Komisija pēc tam atcēla šo parādzīmi.
- 38 Pēc tam, kad Grieķijas Republika izveidoja pati savu vēstniecību Abudžā, tā 2002. gada 13. jūlijā pameta pagaidu telpas, kuras tā aizņēma Abudža I projekta ietvaros.
- 39 Ar 2002. gada 11. oktobra vēstuli Komisija formāli paziņoja Grieķijas Republikai nesamaksātās parādzīmes par Abudža I un Abudža II projektiem un uzaicināja to samaksāt kopējo summu EUR 861 813,87 un 11 000 ASV dolāru (USD) apmērā.

- 40 Pēc sarunām ar pusēm Komisija ar 2003. gada 31. janvāra vēstuli atgādināja Grieķijas Republikai, ka tā nebija samaksājusi savus parādus par Abudža I un Abudža II projektiem un uzaicināja to samaksāt kopējo summu EUR 516 374,96 un USD 12 684,89 apmērā līdz 2003. gada februāra beigām. Komisija piebilda, ka, nesamaksājot noteiktā termiņā, tā atgūs attiecīgās naudas summas, izmantojot visus iespējamus tiesību aizsardzības līdzekļus.
- 41 Nākamo mēnešu laikā Grieķijas Republika un Komisija apsprieda maksājamo naudas summu apmēru.
- 42 2003. gada 29. decembrī Grieķijas Republika nosūtīja savam pastāvīgajam pārstāvim Eiropas Savienībā šādu vēstuli:

“Ņemot vērā, ka Eiropas Komisija nemaina savu nostāju jautājumā par mūsu valsts parādu Abudža II projektam, piemērojot ieskaita procedūru, lūdzam Jūs sekot procesam un mums darīt zināmu, vai un ciktāl tā ir realizēta, lai Grieķijas Republika varētu izvērtēt, kādā apjomā tā vēlas celt prasību pret Eiropas Komisiju.

Jautājumā par Abudža I projektu atgādinām, ka mēs esam atzinuši savu parādu līdz 2002. gada maijam, savukārt Komisijas pieprasītā summa attiecas uz laiku līdz 2002. gada jūlijam, kā arī pēc šī datuma. Ņemot vērā, ka mūsu nodoms ir nomaksāt šo minēto parādu, lūdzam Jūs sazināties ar kompetentajiem Komisijas finanšu dienestiem, lai pārbaudītu mūsu parāda precīzu kopējo summu euro līdz 2002. gada maijam.”

- 43 2004. gada 16. februārī Komisija nosūtīja Grieķijas Republikai vēstuli, norādot tās vēl nesamaksātos parādus par Abudža I un Abudža II projektu. No šai vēstulei pievienotās tabulas, kurā tostarp minētas vienpadsmit nesamaksātās parādzīmes par Abudža I un Abudža II projektiem, izriet, ka Komisija lūdza Grieķijas Republikai samaksāt EUR 565 656,80. Šajā vēstulē Komisija precizēja:

“[Grieķijas Republika] nosūtīja Komisijai šādu prasījumu: [..]

2000GR161PO005OBJ 1 KONTINENTĀLĀ GRIEĶIJA — Starpmaksājums — EUR 4 774 562,67.

Saskaņā ar maksāšanas noteikumiem, kas ir noteikti [Finanšu regulas 73. panta 1. punkta otrajā daļā], Komisija veiks parādu ieskaitu, attiecīgā gadījumā ņemot vērā arī kavējuma procentus.

Ja parādi, kurus Jūs minējat, pārsniedz ieskaitāmo naudas summu, pārpalikums Jums tiks savlaicīgi pārskaitīts [..].”

- 44 2004. gada 10. martā Komisija pārskaitīja Grieķijas Republikai līdzekļus Grieķijas kontinentālās daļas reģiona darbības programmas ietvaros. Tā vietā, lai samaksātu EUR 4 774 562,67 (skat. iepriekš 43. punktu), Komisija pārskaitīja vienīgi EUR 3 121 243,03. Tādējādi tā ar ieskaitu atguva Grieķijas Republikas vēl nesamaksāto atlikumu, proti, EUR 565 656,80, par Abudža I un Abudža II projektiem (turpmāk tekstā — “apstrīdētais akts”).

Process un lietas dalībnieku prasījumi

- 45 Ar prasības pieteikumu, kas Tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 22. aprīlī, Grieķijas Republika cēla šo prasību. Lieta tika reģistrēta ar numuru C-189/04.
- 46 Ar 2004. gada 8. jūnija rīkojumu, piemērojot Padomes 2004. gada 26. aprīļa Lēmuma 2004/407/EK, *Euratom*, par grozījumiem Protokola par Tiesas Statūtiem 51. un 54. pantā (OV L 132, 5. lpp.) 2. pantu, Tiesa nosūtīja lietu Pirmās instances tiesai.
- 47 Pamatojoties uz tiesneša referenta ziņojumu, Pirmās instances tiesa nolēma uzsākt mutvārdu procesu un procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzaicināja lietas dalībniekus atbildēt rakstveidā uz vairākiem jautājumiem. Šis lūgums tika izpildīts.
- 48 Savās atbildēs uz Pirmās instances tiesas jautājumiem Komisija norādīja, ka no lietas materiāliem ir izņemams Padomes Juridiskā dienesta 1998. gada 26. jūnija atzinums, kuru Grieķijas Republika iesniedza prasības pieteikuma 12. pielikumā.
- 49 2006. gada 10. maija tiesas sēdē tika uzklauti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz Pirmās instances tiesas uzdotajiem jautājumiem.

50 Grieķijas Republikas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atzīt par spēkā neesošu ieskaita aktu, kuru pieņēma Komisija attiecībā uz EUR 565 656,80;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

51 Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- noraidīt prasību kā acīmredzami nepamatotu;
- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par lietas būtību

52 Grieķijas Republika atsauca tikai uz vienu pamatu attiecībā uz sākotnējā un papildu memoranda, kā arī Finanšu regulas un Regulas Nr. 2342/2002 pārkāpumu.

- 53 Šis pamats sastāv no divām daļām. Pirmkārt, Grieķijas Republika uzskata, ka Komisija pieļāva kļūdas jautājumā par Grieķijas Republikas finansiālajām saistībām Abudža I un Abudža II projektos un it īpaši to, ka tai nav nekādu finansiālu saistību Abudža II projektā. Otrkārt, un katrā ziņā Grieķijas Republika norāda, ka Komisija nebija tiesīga atgūt minētās naudas summas ar ieskaitu, jo parādi nebija droši un to summas nebija noteiktas Finanšu regulas un Regulas Nr. 2342/2002 izpratnē.

Par pamata pirmo daļu attiecībā uz sākotnējā un papildu memoranda pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 54 Vispirms attiecībā uz Abudža I projektu Grieķijas Republika atzīst, ka tai ir jāsamaksā summas par nomu un darba izmaksas, kas kopumā (neieskaitot procentus) ir EUR 50 312,67 un USD 11 000. Šīs summas netika uzreiz samaksātas, jo, pirmkārt, dažās parādzīmēs nebija precīzi norādīts laikposms, uz kuru tās attiecās. Šajā sakarā Grieķijas Republika atsaucas uz 2000. gada 9. marta parādzīmi un uz savu 2003. gada 29. decembra vēstuli, kurā tā lūdza sniegt precizējumus par parādzīmēm. Otrkārt, pastāvēja domstarpības par datumu, kurā bija jāmaksā nomas maksa. Visbeidzot, treškārt, Komisija vienpusēji nolēma veikt apstrīdēto ieskaitu.
- 55 Attiecībā uz Abudža II projektu Grieķijas Republika norāda, ka tai nav nekādas finansiālas saistības. Tās, ka tā nav ratificējusi papildu memorandu, ir būtisks fakts šajā sakarā.

- 56 Faktiski no sākotnējā memoranda izriet, ka dalību ņēmušā partnere varēja izstāties no projekta, vai nu neparakstot papildu memorandu (15. panta 1. punkts), vai arī pēc papildu memoranda spēkā stāšanās (15. panta 2. punkts). Grieķijas Republika norāda, ka tā izstājās no Abudža II projekta, izmantojot pirmo iespēju. Faktiski tā parakstīja papildu memorandu, bet nekad to neratificēja. Šī neratificēšana ir pielīdzināma izstāšanās no Abudža II projekta.
- 57 Saskaņā ar papildu memoranda 14. pantu (skat. iepriekš 30. punktu) ratifikācija ir obligāts nosacījums, lai minētais memorands stātos spēkā, kas notiktu tikai pēc Grieķijas Republikas izstāšanās.
- 58 Turklāt saskaņā ar sākotnējā memoranda 15. panta 1. punktu (skat. iepriekš 15. punktu) šī izstāšanās nozīmēja, ka Grieķijas Republikai nav nekādu finansiālu saistību.
- 59 Grieķijas Republika uzskata, ka no sākotnējā memoranda 12. panta un it īpaši no tā otrās daļas izriet, ka Abudža II projekta sagatavojošo darbu izmaksas ir jāsedz Komisijai. Tā piebilst — ja projekts tiek realizēts, šīs izmaksas atmaksā ar visu partneru iemaksām, ņemot vērā to daļu projektā (skat. iepriekš 12. punktu). Šīs izmaksas nav jāsedz tām, kas ir izstājušās, neratificējot papildu memorandu, katrā ziņā, ja tās ir izstājušās pirms tā stāšanās spēkā.
- 60 Saskaņā ar Grieķijas Republikas teikto Padomes Juridiskā dienesta 1998. gada 26. jūnija atzinums apstiprina tā interpretāciju šajā sakarā.

- 61 Jebkurš cits secinājums faktiski deformētu “projekta garu”. Lai arī dalībvalstis ir nodevušas dažas pilnvaras Komisijai Abudža II projekta ietvaros, tās ir atstājušas noteiktu autonomiju, tādējādi, ka to darbību “nekavē vai neierobežo stingri, absolūti vai strikti noteikumi”. Tādējādi dalībvalsts varētu izstāties no projekta, ja tā izlemj, ka tas ir finansiāli neizdevīgs, vai jebkura cita legītīma motīva dēļ.
- 62 No tā saskaņā ar Grieķijas Republikas teikto izriet, ka Komisija pārkāpa sākotnējo memorandu, it īpaši tā 15. pantu, kā arī papildu memorandu.
- 63 Savā replikas rakstā Grieķijas Republika norāda, ka vairākas dalībvalstis ir izstājušās no Abudža II projekta šī projekta izmaksu ievērojama pieauguma dēļ salīdzinājumā ar sākotnējo budžetu.
- 64 Tā arī norāda, ka Komisijas juridiskais arguments šajā lietā ir pārsteidzošs. No vienas puses, Komisija atzina papildu memoranda nepiemērojamību un tādējādi atsaucās uz iespējamo Grieķijas Republikas pirmslīgumisko atbildību. No otras puses, Komisija pakārtoti norādīja, ka papildu memorands ir juridiski saistošs. Saskaņā ar Grieķijas Republikas teikto, vai nu starptautisks nolīgums ir pilnībā spēkā esošs, vai nu tas nav spēkā esošs, jo tas nav ratificēts. Līdz ar to šie noteikumi nevarētu tikt uzskatīti par nepiemērojamiem pamatā un piemērojamiem pakārtoti. Šajā sakarā svarīgs jautājums ir tas, vai papildu memorands ir vai nav spēkā.
- 65 Attiecībā uz Komisijas argumentu par to, ka Grieķijas Republikai ir pirmslīgumiskā atbildība, jo tā citos partneros radīja cerības, sakarā ar ko tā uzņēmas galīgas līgumiskas saistības, Grieķijas Republika apgalvo, ka šīs cerības varētu būt

pamatotas, ja būtiski nebūtu mainījušies apstākļi. Vairāku valstu izstāšanās dēļ projekta izmaksas bija ievērojami pieaugušas. Šī smagā nasta, kurai vēl pievienojamas Abudža II projekta nosacījumu ievērojamas izmaiņas, pamatoja tās galīgu un leģitīmu izstāšanos.

- 66 Saskaņā ar Grieķijas Republikas teikto vienīgi sākotnējā un papildu memorandā bija noteiktas partneru tiesības un pienākumi, tostarp to finansiālās saistības. Pieņemot, ka iespējamie lēmumi, ko būvniecības laikā pieņemtu Pastāvīgā direktoru komiteja, būtu pretrunā iepriekš minētajam tiesiskajam regulējumam, tie nekādā ziņā nevarētu būt primārāki par šo tiesisko regulējumu.
- 67 Visbeidzot, Grieķijas Republika neuzskata, ka Komisijai ir jāuzņemas ar Abudža II projektu saistīto izdevumu nasta. Pareiza sākotnējā memoranda (12. un 13. pants) un papildu memoranda (14. pants) noteikumu interpretācija atklātu, ka šī nasta gulstas vienīgi uz gala partnerēm, nekustamā īpašuma īpašniekiem un ekskluzīvajiem labuma guvējiem. Turklāt Komisija kā visa projekta koordinatore varēja gala partnerēm lūgt segt attiecīgās izmaksas.
- 68 Komisija apstrīd Grieķijas Republikas argumentus par Abudža I projektu. Tā norāda, ka Grieķijas Republikai maksājami izdevumi bija aprēķināti līdz 2002. gada 13. jūlijam, kad tā atbrīvoja pagaidu telpas.
- 69 Attiecībā uz Abudža II projektu Komisija norāda trīs argumentus, lai pierādītu Grieķijas Republikas atbildību.

- 70 Pirmkārt, Grieķijas Republikai ir līgumiska atbildība par izdevumiem, uz kuriem attiecas sākotnējais memorands projekta sākotnējam posmam saskaņā ar tai piemērojamo procentu likmi (skat. sākotnējā memoranda 12. panta otro daļu), jo tā parakstīja un ratificēja minēto memorandu.
- 71 Otrkārt, Komisija norāda, ka Grieķijas Republikai ir pirmslīgumiska atbildība, kas izriet no papildu memoranda attiecībā uz izdevumiem, kuri radušies vēlākos posmos, proti, lielākā daļa no apstrīdētajām izmaksām. Tā it īpaši atsaucas uz Grieķijas Republikas rīcību un labas ticības principu starptautiskajās tiesībās.
- 72 Treškārt un pakārtoti, Komisija norāda uz Grieķijas Republikas līgumisko atbildību, kas izriet no papildu memoranda pagaidu piemērošanas, izmantojot pilnvarojumu. Šajā sakarā Komisija uzskata, pirmkārt, ka papildu memoranda 14. pantā ir paredzēts piemērot šo memorandu pagaidu kārtā, kas, ratificējot to, ir radījis līgumiskas saistības. Tādējādi Grieķijas Republika faktiski ir piedalījies šajā pagaidu piemērošanā. It īpaši Komisija uzskata, otrkārt, ka attiecības starp dalību ņēmušajām valstīm un to, kas ir projekta koordinatore, varētu tikt uzskatītas par pilnvarotāja attiecībām ar pilnvarnieku. Kā pilnvarotājām dalībvalstīm bija tai jāatmaksā izdevumi, kurus tā radīja kā pilnvarniece.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 73 Vispirms jāatgādina, ka Līguma par Eiropas Savienību — redakcijā pēc Amsterdamas līguma — ietvaros Tiesas kompetence tika uzskaitīta vienīgi LES 46. pantā. Tajā nav paredzēta nekāda Tiesas kompetence LES V sadaļas noteikumu ietvaros (Pirmās

instances tiesas 2005. gada 18. novembra rīkojums lietā T-299/04 *Selmani*/Padome un Komisija, Krājumā nav publicēts, 54. un 55. punkts).

- 74 No lietas materiāliem šajā lietā izriet, ka uz attiecībām, kas pastāv starp Komisiju un dalībvalstīm un kas veidojas no to sadarbības Abudža I un Abudža II projektu koncepcijā, plānošanā un izpildē, ir piemērojama LES V sadaļa (it īpaši skat. iepriekš 8. punktu). Tomēr nav apstrīdams, ka Komisija atguva apstrīdētās summas, izmantojot aktu, kas pieņemts, pamatojoties uz Finanšu regulu un Regulu Nr. 2342/2002, tādējādi, ka ieskaitei aktam ir piemērojamas Kopienų tiesības. Tā kā pret šādu aktu var celt prasību atcelt tiesību aktu saskaņā ar EKL 230. pantu, Pirmās instances tiesas kompetencē ir izskatīt šo prasību.
- 75 Turpinājumā ir jāizvērtē Grieķijas Republikas finansiālā atbildība Abudža I un Abudža II projektos.
- 76 Pirmkārt, par Abudža I projektu Grieķijas Republika atzina savu pamatatbildību par attiecīgajiem izdevumiem, proti, tā atzina parādu EUR 50 312,67 un USD 11 000 apmērā, neieskaitot procentus. Savukārt tā apstrīd savu atbildību par kopējo summu EUR 72 714,47 apmērā, kuru Komisija tai uzlika samaksāt par Abudža I projektu.
- 77 Šajā sakarā jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas Statūtu 21. panta pirmo daļu, kas procesam Pirmās instances tiesā ir piemērojams saskaņā ar šo statūtu 53. panta pirmo daļu, un saskaņā ar Pirmās instances tiesas reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktu Tiesas Statūtu 21. pantā minētajā prasības pieteikumā jābūt norādei tostarp uz prāvas priekšmetu un jābūt iekļautam izvirzīto pamatu kopsavilkumam. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šai norādei jābūt pietiekami skaidrai un precīzai, lai

atbildētājs varētu sagatavot savu aizstāvību un lai Pirmās instances tiesa varētu lemt par prasību, ja iespējams, bez papildu informācijas iesniegšanas. Lai atzītu prasības pieteikumu par pieņemamu, nolūkā nodrošināt tiesisko drošību un pareizu tiesvedību pamata faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, uz kuriem prasība pamatota, jāizriet — vismaz kopsavilkuma veidā un tomēr saskaņotā un saprotamā veidā — no paša prasības pieteikuma teksta (Pirmās instances tiesas 1993. gada 28. aprīļa rīkojums lietā T-85/92 *De Hoe/Komisija, Recueil*, II-523. lpp., 20. punkts, un Pirmās instances tiesas 2005. gada 3. februāra spriedums lietā T-19/01 *Chiquita Brands u.c./Komisija, Krājums*, II-315. lpp., 64. punkts).

78 Lai arī Grieķijas Republika atzīst savu pamatbildību Abudža I projektā, tā uzskata, ka tā nav samaksājusi attiecīgos parādus, jo pastāv domstarpības par datumu, kad bija maksājama attiecīgā nomas maksa (skat. iepriekš 54. punktu). Tomēr Grieķijas Republika nav nekur minējusi šo argumentu savā prasības pieteikumā iepriekš 77. punktā minētās judikatūras izpratnē.

79 Jānorāda, ka Komisija lika samaksāt Grieķijas Republikai EUR 72 714,47 par Abudža I projektu, kas ir par tās aizņemto telpu pagaidu nomu līdz 2002. gada 13. jūlijam. Komisija sadalīja šos izdevumus atbilstoši detalizētai dokumentācijai un konstatēja tās parādu, uz ko norādīja parādzīmes. No tā izriet, ka pierādīšanas pienākums par attiecīgās summas nepamatotību vai kļūdainu aprēķinu gulstas uz Grieķijas Republiku. Taču Grieķijas Republika nav paskaidrojusi nedz savu nostāju jautājumā par attiecīgo nomas maksu parāda atmaksas datumu, nedz atšķirīgo nostāju, kāda pastāv starp to un Komisiju. Turklāt Grieķijas Republika nav precizējusi nedz, kā tā aprēķināja summu EUR 50 312,67 un USD 11 000 apmērā, nedz arī iemeslus, kuru dēļ tā atteicās atzīt savu atbildību par kopējo summu EUR 72 714,47 apmērā, ko Komisija lika samaksāt par Abudža I projektu.

80 Grieķijas Republika nav pierādījusi, ka Komisija pieļāva kļūdu maksājamās summas aprēķinā. Līdz ar to Pirmās instances tiesa nevar nedz izvērtēt to, vai Komisija pieļāva kļūdu maksājamās summas noteikšanā, nedz arī aizstāt Komisijas atgūto summu ar Grieķijas Republikas atzīto summu.

- 81 Grieķijas Republika arī norāda, ka parādzīmes precīzi nenorādīja laikposmu, uz kuru tās attiecās (skat. iepriekš 54. punktu). Šajā sakarā jāuzsver, ka, no vienas puses, Grieķijas Republika atzina savu pamatatbildību par attiecīgo parādu un, no otras puses, tā neiesniedza iebildumus, kad tā saņēma vairākas parādzīmes laikā no 1997. gada 30. novembra līdz 2001. gada 31. janvārim. No tā izriet, ka Grieķijas Republikai ir jāiesniedz pierādījumi, ka tā nebija atbildīga par attiecīgajiem parādiem. Taču tā to acīmredzami nav izdarījusi. Turklāt un, kā tas ir norādīts iepriekš 79. punktā, Grieķijas Republika nav paskaidrojusi, kāpēc tā uzskatīja, ka tā nav parādā starpību, kas rodas no tās atzītās summas un Komisijas pieprasītās summas. Tā arī neprecizē to, kas norāda, ka parādzīmes nav iespējami precizētas šajā sakarā.
- 82 No tā izriet, ka Grieķijas Republikas arguments par tās atbildību attiecībā uz parādiem saistībā ar Abudža I projektu nav atbalstāms.
- 83 Otrkārt, jāizvērtē Grieķijas Republikas arguments par to, ka tai nav nekādas finansiālās atbildības par Abudža II projektu. Vispirms uzsverot, ka partneru tiesības un pienākumi ir noteikti vienīgi sākotnējā un papildu memorandā, Grieķijas Republika uzskata, ka tā ir izstājusies no projekta, jo tā nekad nav ratificējusi papildu memorandu. Līdz ar to no sākotnējā memoranda 15. panta 1. punkta izriet, ka attiecībā uz Abudža II projektu tai nav nekādu finansiālu saistību (skat. iepriekš 55.–62. punktu).
- 84 Šajā sakarā Pirmās instances tiesa vispirms norāda, ka Grieķijas Republika neapstrīd to, ka vairāk nekā sešus gadus, proti, no 1994. gada 18. aprīļa līdz 2000. gada 30. septembrim, tā darbojās kā pilntiesīga dalībiece Abudža II projektā. Faktiski Grieķijas Republika, kas šajā lietā uzskata, ka tā ir izstājusies no Abudža II projekta, jo tā nav nekad ratificējusi papildu memorandu, piedalījās minētajā projektā gandrīz divus gadus pēc minētā memoranda parakstīšanas 1998. gada decembrī (skat. iepriekš 29. punktu). Pat pēc tam, kad tā bija saņēmusi Komisijas vēstules par saīsināto Abudža II projektu (skat. iepriekš 35. un 36. punktu), Grieķijas Republika

formāli neizstājās no projekta, bet vienīgi norādīja savā 2000. gada 2. oktobra vēstulē, ka tā nevarēja sniegt galīgu atbildi par tās dalību Abudža II projektā (skat. iepriekš 36. punktu). Pastāvīgi laikā no 1994. gada aprīļa līdz 2000. gada septembrim Grieķijas Republika ar savu rīcību lika saprast citām partnerēm, ka tā turpina piedalīties Abudža II projektā. Tā arī citām partnerēm radīja cerības, saskaņā ar ko tā turpināja uzņemties savu finansiālo atbildību attiecībā uz Abudža II projektu. Līdz ar to Grieķijas Republikas pienākumu izvērtēšana nevar aprobežoties ar sākotnējo un papildu memorandu, bet to izvērtēšanā jāņem vērā arī cerības, kuras minētā dalībvalsts radīja ar savu rīcību citām partnerēm.

85 Šajā sakarā Pirmās instances tiesa atgādina, ka labas ticības princips ir starptautisko paražu tiesību noteikums, kura esamību ir atzinusi Starptautiskā Tiesa, ko izveidoja Tautu Savienības ietvaros (skat. Starptautiskās Tiesas 1926. gada 25. maija spriedumu lietā *Vācu intereses Polijas Augšsilēzijā, CPJI*, sērija A, Nr. 7, 30. un 39. punkts), pēc tam ANO Starptautiskā Tiesa, un kas līdz ar to ir piemērojams šajā lietā Kopienai, kā arī citām partnerēm.

86 Šo principu kodificēja 1969. gada 23. maijā noslēgtās Vīnes Konvencijas par starptautisko līgumu tiesībām 18. pantā, kas noteic:

“Valsts uzņemas saistības atturēties no darbības, kas varētu atcelt līguma objektu un mērķus, ja

- a) valsts ir parakstījusi līgumu vai apmainījusies ar līgumu sastādošiem dokumentiem ar noteikumu par tā ratifikāciju, pieņemšanu vai apstiprināšanu līdz brīdim, kad tā būs skaidri paudusi savu nolūku nekļūt par dotā līguma dalībnieku, vai

- b) valsts ir izteikusi piekrišanu par dotā līguma saistošo raksturu attiecībā uz to līdz līguma spēkā stāšanās brīdim ar noteikumu, ka šāda stāšanās spēkā netiks pārmērīgi aizkavēta.”

87 Tāpat jānorāda, ka labas ticības princips starptautiskajās publiskajās tiesībās ir tiesiskās palāvības aizsardzības princips, kas saskaņā ar judikatūru ir Kopienų tiesību sistēmas daļa, neizbēgamas sekas (Pirmās instances tiesas 1997. gada 22. janvāra spriedums lietā T-115/94 *Opel Austria/Padome*, *Recueil*, II-39. lpp., 93. punkts).

88 Nav apstrīdams, ka 1994. gada 18. aprīlī Grieķijas Republika parakstīja sākotnējo memorandu un ka tā to arī ratificēja. Līdz ar to atbilstoši minētā memoranda preambulai tā bija viena no Abudža II projekta partnerēm, kas nolēma būvēt kopēju vēstniecību kompleksu “kopējo interešu garā”. Šīs partneres statuss nozīmē noteiktus pienākumus, kas paplašinājušies no sadarbības un solidaritātes starp partnerēm.

89 Sākotnējais memorands attiecas uz Abudža II projekta sākotnējiem posmiem. Lai arī šo memorandu un it īpaši tā 11.–15. pantu var kritizēt tā neskaidrības dēļ, nav apstrīdams, ka Komisija uzņēmās segt sagatavojošo darbu izmaksas EUR 140 000 apmērā un ka šīs izmaksas bija jāatmaksā visām partnerēm, ņemot vērā to daļu projektā tā realizācijas gadījumā (skat. it īpaši sākotnējā memoranda 12. pantu, kas minēts iepriekš 12. punktā). Lietas dalībnieki tiesas sēdē arī apstiprināja, ka no sākotnējā memoranda 11.–15. panta izriet, ka pēc pirmā posma, kuru raksturo projekta sākotnējā koncepcija, projekta turpināšanā ieinteresētajām partnerēm bija jāparaksta papildu memorands par ēkas detalizētu koncepciju un projekta detalizētu finansēšanu.

- 90 Pēc sākotnējā memoranda parakstīšanas Komisija ar partneru apstiprināšanu parakstīja līgumus ar konsultantiem (skat. iepriekš 16. punktu). Lai arī no lietas materiāliem izriet, ka izmaksas ir palielinājušās salīdzinājumā ar sākotnējām prognozēm, dalību ņēmušās partneres, tostarp Grieķijas Republika, radušos izdevumus neapstrīdēja par projektu atbildīgo komiteju sapulcēs (skat. iepriekš 18.–23. punktu).
- 91 Jānorāda, ka no sākotnējā memoranda, kuru parakstīja un ratificēja Grieķijas Republika, izriet, ka dalībvalstu piedalīšanos projektā noteica, ņemot vērā to delegācijai pieprasīto platību un iekļaujot daļu no kopējo un publiskai lietošanai esošo zonu izmaksām (skat. iepriekš 13. punktu). Grieķijas Republika neapstrīd, ka tā ir pieprasījusi 591 m² lielu platību savai vēstniecībai, tādējādi, ka tās dalība projektā, ņemot vērā, ka projektā piedalījās četrpadsmit partneres, sākotnēji tika noteikta 5,06 %.
- 92 Pēc projekta sākotnējā koncepcijas posma un pretēji tam, kas tika paredzēts sākotnējā memorandā (skat. iepriekš 11. punktu), partneres nolēma turpināt projektu un segt izdevumus par ēkas detalizētu koncepciju, pirms tika izstrādāts papildu memorands. It īpaši administratīvo jautājumu grupa KĀDP savā 1997. gada 24. februāra sanāsmē, kurā piedalījās divi Grieķijas Republikas pārstāvji, atļāva Komisijai noslēgt nepieciešamās vienošanās ar arhitektiem, lai izstrādātu detalizētus plānus, negaidot papildu memorandu (skat. iepriekš 24. punktu). Tika paredzēts, ka, "kā iepriekšējos gadījumos, Komisijas samaksāto avansu pēc tam atmaksās citas partneres saskaņā ar sākotnējā memorandā šajā sakarā paredzētajām procedūrām".
- 93 Runa ir par svarīgu jautājumu. Nolemjot izstrādāt detalizētus plānus, nesagaidot papildu memoranda pieņemšanu, partneres aizgāja tālāk par sākotnējo posmu, tādējādi noslēdzot klusējot izteiktu vienošanos realizēt projektu. Attiecībā uz izmaksām, ko radīja šis lēmums, partneres acīmredzot nevarēja piemērot

procedūras, kas paredzētas papildu memorandā, kurš nebija apstiprināts (skat. iepriekš 13. punktu). Tādējādi, atsaucoties uz sākotnējā memorandā paredzēto avansu vēlāku atmaksu, partneres patiesībā atsaucās uz tā 12. pantu, saskaņā ar kuru — ja projekts tiek realizēts, partneres atmaksā Komisijas avansā samaksāto naudas summu par sagatavošanas darbiem (skat. iepriekš 12. punktu). Taču, tā kā partneres 1997. gada 24. februāra sanāksmē nolēma realizēt projektu, tās vairs nebija tiesīgas izstāties no projekta, neatmaksājot sākotnējo un pēc tam radušos savu izmaksu daļu.

- 94 Lai arī dažas dalībvalstis pēc tam izstājās no projekta (skat. iepriekš 25. un 27. punktu), Grieķijas Republikas rīcība neradīja šaubas par tās dalību. Turklāt tā neiesniedza nevienu iebildumu attiecībā uz izmaksām par pamatlīgumu EUR 1 895 696 apmērā, kas ar konsultantiem noslēgts 1997. gada 12. novembrī (skat. iepriekš 26. punktu).
- 95 1998. gada 9. decembrī Grieķijas Republika un citas partneres, kuras neizstājās no projekta, parakstīja papildu memorandu (skat. iepriekš 29. punktu). Turklāt nākamajos mēnešos Grieķijas Republika rīkojās kā pilntiesīga partnere projektā. Tikai 2000. gada vasarā tā pirmo reizi izrādīja atturību par tās dalības turpināšanu, kas Komisijai lika secināt, ka tā ir izstājusies no projekta (skat. iepriekš 36. punktu).
- 96 Nav apstrīdams, ka Grieķijas Republikai bija tiesības izstāties no projekta. Tomēr, it īpaši ņemot vērā saistību attīstību kopš sākotnējā posma un neņemot vērā papildu memoranda neratificēšanu, Pirmās instances tiesa uzskata, ka Grieķijas Republika nevarēja izstāties, neatbildot par izmaksām, kas saistītas ar tās dalību Abudža II projektā.

- 97 Griekijas Republikai kā papildu memoranda parakstītājam bija jārikojas labā ticībā pret citām partnerēm. Šo pienākumu pastiprināja tas, ka Griekijas Republika parakstīja un ratificēja sākotnējo memorandu un ka tā laikā no 1994. gada 18. aprīļa līdz 2000. gada 30. septembrim bija “dalību ņēmusī partnere” projektā. Šajā sakarā, pirmkārt, jāuzsver, ka Griekijas Republika piedalījās par projektu atbildīgo komiteju sanāsmēs un apstiprināja Komisijas izmaksas. Otrkārt, Griekijas Republika pieprasīja, lai tās vēstniecības platība kompleksā būtu 591 m² un pēc dažu dalībvalstu izstāšanās no projekta pieņēma 677 m² (skat. 1999. gada 28. aprīļa uzaicinājumu uz konkursu). Līdz ar to tā bija pilnībā saistīta ar publiskā iepirkuma procedūru projektam 1999. un 2000. gadā un tās pārstāvis piedalījās būvniecības sabiedrību novērtēšanā (skat. iepriekš 31. un 33. punktu).
- 98 Turklāt Griekijas Republika nerādīja šaubas par tās dalību projektā laikā no 1994. gada 18. aprīļa līdz 2000. gada 30. septembrim. Ja tā uzskatīja, ka tai nav nekādu finansiālu saistību līdz papildu memoranda ratificēšanai, tai vajadzēja iebilst pret 1998. gada 10. jūnija un 2000. gada 17. februāra maksājuma uzdevumiem, kurus Komisija tai nosūtīja saistībā ar Abudža II projektu (skat. iepriekš 28., 32. un 34. punktu). Papildus, tā nekad neizteica vēlēšanos izstāties vai neratificēt papildu memorandu, neņemot vērā vairāku dalībvalstu izstāšanos un līdz ar to tās daļas projektā izmaiņām. Šajā sakarā jāatzīmē, ka saskaņā ar Vīnes Konvenciju par starptautisko līgumu tiesībām (skat. iepriekš 86. punktu) puse, kas vēlas izstāties no starptautiska līguma, informē par to citas puses (65. un 67. pants).
- 99 Pirmās instances tiesa uzskata, ka no iepriekš minētā izriet, ka Griekijas Republika rīkojās kā pilntiesīga partnere projektā. Tā ar savu rīcību lika saprast citām pusēm, ka tā pieņēma un apstiprināja Komisijas uzņemtās saistības partneru vārdā. Līdz ar to tā savām partnerēm sniedza palāvību, ka tā uzņemas savas finansiālās saistības par projektu. Turklāt jāatzīst, ka tās dalība projektā un it īpaši tās vēstniecība 677 m² platībā tieši ietekmēja projekta kopējās izmaksas. Tādējādi, ņemot vērā labas ticības

principu, Grieķijas Republika nevarēja izvairīties no savām finansiālajām saistībām, aizbildinoties ar to, ka tā nebija ratificējusi papildu memorandu.

- 100 Turklāt Grieķijas Republikas saistības izriet arī no sākotnējā memoranda noteikumiem. Kā to atzina Grieķijas Republika (skat. iepriekš 56. punktu), no sākotnējā memoranda 15. panta 1. punkta tieši izriet, ka dalību ņēmusī partnere, kas neparaksta papildu memorandu, var izvairīties no finansiālām saistībām par projektu (skat. iepriekš 15. punktu). Taču nav apstrīdams, ka Grieķijas Republika parakstīja papildu memorandu. Ņemot vērā šīs lietas apstākļus, sākotnējā memoranda 15. panta 1. punkts ir jālasa šauri pretēji Grieķijas Republikas sniegtajai interpretācijai.
- 101 Grieķijas Republika uzskata, ka papildu memoranda ratificēšana ir obligāts nosacījums, lai šis memorands stātos spēkā (skat. iepriekš 57. punktu). Pirmās instances tiesa šajā sakarā atzīmē, ka saskaņā ar papildu memoranda 14. pantu tas ir piemērojams pagaidu kārtā, sākot no otrā mēneša pēc tā parakstīšanas pirmajā dienā. Tā kā minēto memorandu partneres parakstīja 1998. gada 9. decembrī, tas pagaidu kārtā ir piemērojams no 1999. gada 1. februāra. Līdz ar to papildu memorands pagaidu kārtā bija piemērojams Grieķijas Republikai līdz 2000. gada oktobrim. Tā nevar neievērot šo pagaidu piemērojamību, atsaucoties uz to, ka tā nav ratificējusi memorandu.
- 102 Turklāt jāatzīmē, ka astoņas citas dalībvalstis, kas izstājās no projekta, samaksāja savu izdevumu daļu, lai arī tās visas nebija ratificējušas papildu memorandu.
- 103 No iepriekš minētā izriet, ka Grieķijas Republikai ir jābūt atbildīgai par visām izmaksām par tās dalību Abudža II projektā.

- 104 Grieķijas Republika atzīmē, ka citām partnerēm bija pamats sagaidīt, ka tā uzņemas savas galīgās līguma saistības tikai tad, ja apstākļi “nav būtiski mainījušies” (skat. iepriekš 65. punktu). Pretēji tam, ko uzskata Grieķijas Republika, jautājumā par ēkas būvniecības projektu projekta izmaksu palielināšanās nevar tikt uzskatīta par “būtiskām apstākļu izmaiņām”. Turklāt Grieķijas Republika apstiprināja projekta izmaksu palielināšanos, kas jau bija zināms kopš Abudža II projekta sākuma (skat. iepriekš 90. punktu), un tā necēla nevienu iebildumu, kad tās daļa projektā tika palielināta pēc vairāku dalībvalstu izstāšanās laikā no 1997. līdz 1999. gadam.
- 105 No visa iepriekš minētā izriet, ka vienīgā pamata pirmā daļa ir noraidāma.

Par pamata otro daļu saistībā ar Finanšu regulas un Regulas Nr. 2342/2002 pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 106 Grieķijas Republika norāda, ka Komisija, ieskaita ceļā atgūstot attiecīgās naudas summas, ir pārkāpusi Finanšu regulu un Regulu Nr. 2342/2002.
- 107 Grieķijas Republika uzskata, ka, pretēji tam, ko min Komisija, nav skaidrs pieprasītās naudas summas apmērs un pamatojums gan attiecībā uz Abudža I projektu, gan uz Abudža II projektu. Ar trīs vēstulēm, kas attiecīgi datētas ar 2002. gada 29. maiju, 11. oktobri un 2003. gada 31. janvāri, Komisija to uzaicināja pārskatīt trīs pilnīgi dažādas naudas summas saistībā ar attiecīgajiem projektiem (proti,

EUR 1 276 484,50, EUR 861 813,87 un EUR 516 374,96). Kavēšanās samaksāt maksājamo naudas summu tādējādi ir izskaidrojama ar to, ka atsevišķa parādzīmēs ietvertā informācija nebija skaidra, kā arī ar to, ka pastāvēja lielas atšķirības attiecīgajās summās (skat. iepriekš 54. punktu). Šajā sakarā Grieķijas Republika atgādina, ka parāds EUR 1 276 484,50 apmērā ir atcelts kā nepamatots.

108 Grieķijas Republika piebilst, ka Komisija ir pārkāpusi principus, kas nosaka atgūšanu ar ieskaitu un kuri ir paredzēti Regulas Nr. 2342/2002 77.–89. pantā. It īpaši Regulas Nr. 2342/2002 83. panta, saskaņā ar kuru parādam ir jābūt drošam un noteiktam, lai taisītu likumīgu ieskaitu, piemērošanas nosacījumi nav izpildīti.

109 Turklāt Finanšu regulā un Regulā Nr. 2342/2002 ir iekļauti noteikumi, kuru mērķis ir aizsargāt Kopienų finansiālās intereses (Regulas Nr. 2342/2002 78. panta 1. punkts un 80. panta 1. punkts). Taču šajā lietā ieskaita summa, it īpaši saistībā ar Abudža II projektu, neietekmēja Kopienų parādu Grieķijas Republikai, bet parādu, kurus eventuāli bija parādā partneres Abudža II projektā saskaņā vienīgi ar sākotnējā memoranda noteikumiem. Grieķijas Republika no tā secina, ka Komisija likumīgi nevar atsaukties uz Finanšu regulā paredzētajām procedūrām.

110 Komisija norāda, ka prasītāja kļūdās, apstrīdot minētos parādu, kuri ir droši, pārbaudīti un kuru atmaksas termiņš ir pienācis.

Pirmās instances tiesas vērtējums

111 Vispirms jānorāda, ka no Finanšu regulas un it īpaši no tās 1. panta piemērošanas jomas izriet, ka 73. panta 1. punktā (skat. iepriekš 3. punktu) paredzētā atgūšana ar

ieskaitu ir piemērojama vienīgi summām, uz kurām attiecas Kopienų budžets. Taču netiek apstrīdēts, ka Komisija saskaņā ar EKL 268. pantu, kurā paredzēts, ka gan Kopienų izdevumi, gan noteikti izdevumi, kurus iestādes ir radījušas, piemērojot Līguma par Eiropas Savienību noteikumus par kopējo ārpolitiku un drošību, ir iekļaujami budžetā, ir tiesīga iekļaut Kopienų budžetā izdevumus, kas radīti Abudža I un Abudža II projektos.

- 112 Saskaņā ar Grieķijas Republikas teikto, Komisija ir pārkāpusi Finanšu regulu un Regulu Nr. 2342/2002, pamatojoties uz to, ka attiecīgie parādi nebija “droši un noteikti” minēto regulu izpratnē. Grieķijas Republika it īpaši atzīmē, ka nenoteiktība bija par pieprasīto summu apmēru un pamatojumu (skat. iepriekš 106.–108. punktu).
- 113 Šajā sakarā jāatzīmē, ka Finanšu regulā un Regulā Nr. 2342/2002 ir ietverti detalizēti noteikumi par Komisijas tiesībām veikt atgūšanu ar ieskaitu.
- 114 Finanšu regulas 73. panta 1. punkts noteic, ka grāmatvedis atgūst summas, kompensējot noteikta lieluma drošus Kopienų prasījumus pret parādniekiem, kuru atmaksai pienācis termiņš un kurus attiecīgi ir konstatējis kompetentais kredītrīkotājs, ar tādiem noteikta lieluma drošiem prasījumiem, kuru atmaksai pienācis termiņš, kādi šiem parādniekiem pašiem ir pret Kopienām (skat. iepriekš 3. punktu).
- 115 Runājot par piemērojamo procedūru, Finanšu regulas 71. pantā ir paredzēts, ka attiecīgajam kredītrīkotājam vispirms ir jākonstatē parāds, proti, jāapzina parāda esamība, jānosaka vai jāpārbauda parāda īstums un apjoms un jāpārbauda nosacījumi, kuriem iestājoties, parāds jāatmaksā (skat. iepriekš 1. punktu). Regulas Nr. 2342/2002 79. pantā ir prasīts, lai kredītrīkotājs tostarp nodrošina parāda

“drošumu” un to, ka uz šo parādu neattiecas nekādi nosacījumi. Tāpat viņam ir jānodrošina tas, ka parādprasības summa ir “noteikta” un tā ir precīzi izteikta naudas izteiksmē, kā arī tas, ka pamatprasības “atmaksas termiņš ir pienācis”, proti, ka uz to neattiecas nekāds termiņa pagarinājums (skat. iepriekš 5. punktu). Papildus, Regulas Nr. 2342/2002 80. pantā ir paredzēts, ka parādus konstatē, pamatojoties uz apliecināšiem dokumentiem, kuri apstiprina Kopienu prasījumus.

- 116 Jebkurš debitoru parāds, kas apzināts kā “drošs, kura nomaksāšanai pienācis termiņš”, jākonstatē ar iekasēšanas rīkojumu grāmatvedim (Finanšu regulas 71. panta 2. punkts). Atgūšanas pilnvarojums ir akts, ar kuru kredītrikotājs dod norādījumu grāmatvedim atgūt debitoru parādu (Regulas Nr. 2342/2002 78. panta 2. punkts).
- 117 Šajā lietā Grieķijas Republika nav pierādījusi, ka kredītrikotājs ir pieļāvis kļūdu, secinot, ka minētais parāds bija “drošs, kura nomaksāšanai pienācis termiņš”.
- 118 Šajā sakarā jānorāda, ka ieskaits Finanšu regulas 73. panta 1. punkta izpratnē nav izslēgts, ja tiek apstrīdēts kāds no parādiem vai ja starp Komisiju un debitoru notiek sarunas par minētajiem parādiem. Pretējā gadījumā debitors varētu uz nenoteiktu laiku kavēt parāda atgūšanu.
- 119 Sakarā ar to Grieķijas Republika savā 2003. gada 29. decembra vēstulē lūdza savu pastāvīgo pārstāvi Eiropas Savienībā nodrošināt, lai Komisija veiktu ieskaitu vismaz attiecībā uz Abudža II projektu (skat. iepriekš 42. punktu).

- 120 Neņemot vērā tās 2003. gada 29. decembra vēstuli, Grieķijas Republika šajā lietā norāda, ka parādi nebija droši un noteikti, jo Komisija aicināja Grieķijas Republiku pārskaitīt trīs pilnīgi dažādas naudas summas saistībā ar attiecīgajiem projektiem (skat. iepriekš 107. punktu). Lai arī nenoteiktība varēja pastāvēt 2002. gadā saistībā ar parādiem, Pirmās instances tiesa uzskata, ka pēc apspriešanās ar pusēm un vēlreizējas lietas materiālu izpētes Komisija izdarīja konkrētu secinājumu par 2004. gadā maksājamām naudas summām, kuras tā atguva.
- 121 Jāprecizē, ka Grieķijas Republika atzīst, ka Komisija atcēla parādzīmi EUR 1 276 484,50 apmērā gadu pirms atgūšanas ar ieskaitu 2004. gada martā (skat. iepriekš 107. punktu). Šī parādzīme bija par būvniecības izmaksām saistībā ar Abudža II projektu un šajā lietā nav apstrīdams, ka Komisija ar apstrīdēto aktu nav atguvusi šo summu. No tā izriet, ka attiecīgā parādzīme nav būtiska šajā lietā.
- 122 Attiecībā uz 2002. gada 11. oktobra vēstuli, ar kuru Komisija pieprasīja samaksāt EUR 861 813,87 un USD 11 000 par Abudža I un Abudža II projektiem, Komisija samazināja šo summu jau ilgi pirms atgūšanas lēmuma. Faktiski 2003. gada 31. janvāra vēstulē Komisija pieprasīja samaksāt EUR 516 374,96 un USD 12 684,89.
- 123 Pēc pēdējās 2003. gada 28. marta parādzīmes un pēc procentu uzlikšanas nesamaksas gadījumā Komisija savā 2004. gada 16. februāra vēstulē noteica maksājamo naudas summu EUR 565 656,80 apmērā (skat. iepriekš 43. punktu). Tā pievienoja 11 parādzīmes par laikposmu no 1997. gada 20. augusta līdz 2003. gada 28. martam un norādīja savu nodomu veikt atgūšanu ar ieskaitu.

- 124 Turklāt no lietas materiāliem izriet, ka Komisija, pieņemot apstrīdēto aktu, pamatojās uz apliecinātiem dokumentiem, kuri apstiprina Kapienu prasījumus, saskaņā ar Finanšu regulas 71. pantu un Regulas Nr. 2342/2002 80. pantu. Šie apliecinātie dokumenti ir sākotnējais memorands, kuru Grieķijas Republika parakstīja un ratificēja; Grieķijas Republikas parakstītais papildu memorands; sanāksmju, kuru laikā partneres, tostarp Grieķijas Republika, atļāva Komisijai turpināt Abudža II projektu, nesagaidot papildu memoranda izstrādes pabeigšanu, protokoli; dokumenti par Grieķijas Republikas saistību ar uzaicinājumiem uz konkursu projektā 1999. un 2000. gadā, kā arī vairāki dokumenti par izdevumiem, kuri saistīti ar Abudža I projektu un kurus Grieķijas Republika radīja līdz 2002. gada 13. jūlijam.
- 125 Papildus, katra no 11 parādzīmēm, kuras Komisija nosūtīja Grieķijas Republikai un kuras tika pievienotas 2004. gada 16. februāra vēstulei, noteica samaksas termiņu, kā to paredz Regulas Nr. 2342/2002 78. pants, un nav apstrīdams, ka Grieķijas Republika nebija samaksājusi šos parādus noteiktajos termiņos.
- 126 Grieķijas Republika nav iesniegusi nevienu pierādījumu, lai pierādītu, ka Komisija nav piemērojusi attiecīgajās regulās paredzēto procedūru un ka tai nebija tiesību secināt, ka parāds bija “drošs, noteikts un tā atmaksas termiņš bija pienācis”. It īpaši Grieķijas Republika nav pierādījusi nedz to, ka parādi bija nosacījuma, nedz to, ka maksājamā naudas summa nebija precīzi noteikta (skat. iepriekš 115. punktu).
- 127 Runājot par Abudža II projektu, Grieķijas Republika nenorādīja, ka parāds nebija drošs un noteikts. Tā vienīgi uzskatīja, ka tai nebija nekādu finansiālu saistību saistībā ar šo projektu — arguments, kuru Pirmās instances tiesa noraidīja, izvērtējot vienīgā pamata pirmo daļu.

- 128 Saistībā ar Abudža I projektu Grieķijas Republika uzskata, ka Komisija nedrīkstēja veikt atgūšanu, ņemot vērā procesā esošās sarunas. Taču, kā Pirmās instances tiesa to norādīja iepriekš 118. punktā, sarunu esamība nevarēja kavēt Komisiju veikt atgūšanu. Tostarp no Komisijas 2003. gada 12. jūnija vēstules izriet, ka tai bija zināms par Grieķijas Republikas iebildumu saistībā ar Abudža I projektu kopš šī datuma. Pirmās instances tiesa uzskata, ka Komisija bija tiesīga noraidīt attiecīgo iebildumu un, piemērojot Finanšu regulā un Regulā Nr. 2342/2002 paredzētās procedūras, 2004. gada martā veikt atgūšanu ar ieskaitu.
- 129 Saskaņā ar Grieķijas Republikas teikto Komisijai nebija tiesību veikt atgūšanu ar ieskaitu, jo iepriekš minētās regulas aizsargā Kapienu finansiālās intereses. Taču attiecīgie parādi bija partnerēm, nevis Kopienai (skat. iepriekš 109. punktu).
- 130 Pirmās instances tiesa uzskata, ka attiecīgie parādi ir Kapienas parādi. Saistībā ar Abudža I projektu nav apstrīdams, ka Komisija ar dalībvalstu piekrišanu nomāja attiecīgo ēku un tām iznomāja apakšnomā ofisa telpas. Komisija sniedza dalībvalstīm arī noteiktus pakalpojumus. Dalībvalstis, tostarp Grieķijas Republika, izmantoja telpas, pilnībā zinot, ka Komisija visu nomnieču vārdā bija uzņēmusies saistības pret ēkas īpašnieku. Komisija šim nolūkam faktiski bija to pilnvariece.
- 131 Saistībā ar Abudža II projektu Komisija arī bija dalību ņēmušo pušu pilnvariece (skat., piemēram, sākotnējā memoranda 11. un 12. pantu, kas iepriekš minēts 11. un 12. punktā). No lietas materiāliem izriet, ka Komisija samaksāja apstrīdētās naudas summas dalībvalstu vārdā un kā avansu savas pašas dalībai projektā. Tādējādi attiecīgās summas bija jāsamaksā Kopienai, nevis partnerēm.

132 No tā izriet, ka, pretēji, kā to uzskata Grieķijas Republika, atgūšanai ar ieskaitu paredzētie nosacījumi bija izpildīti apstrīdētā akta pieņemšanas datumā.

133 Līdz ar to vienīgā pamata otrā daļa ir noraidāma kā nepamatota.

Par Komisijas pieteikumu, kurā lūgts no lietas materiāliem izņemt Padomes Juridiskā dienesta 1998. gada 26. jūnija atzinumu

134 Attiecībā uz Komisijas iebildumu par Padomes Juridiskā dienesta 1998. gada 26. jūnija atzinumu (skat. iepriekš 48. punktu) jāatgādina, ka pieļaut to, ka tiesvedībā Pirmās instances tiesā iestāžu iekšējos dokumentus varētu iesniegt personas, kuras nav to dienestu darbinieki, pēc kuru lūguma šie dokumenti tika sagatavoti, izņemot, ja attiecīgā iestāde ir atļāvusi tos iesniegt vai to ir uzdevusi tiesa, būtu pretēji sabiedrības interesēm, kas paredz, ka iestādes var saņemt savu juridisko dienestu pilnīgi neatkarīgi sniegtus atzinumus (Tiesas 2002. gada 23. oktobra rīkojums lietā C-445/00 Austrija/Padome, *Recueil*, I-9151. lpp., 12. punkts, un Pirmās instances tiesas 2005. gada 10. janvāra rīkojums lietā T-357/03 *Gollnisch* u.c./Parlaments, Krājums, II-1. lpp., 34. punkts).

135 Šajā lietā Grieķijas Republika nav norādījusi, ka Padome ir atļāvusi attiecīgā atzinuma iesniegšanu. Pastāvot šādiem apstākļiem, jāapmierina Komisijas pieteikums un jāizņem minētais atzinums no lietas materiāliem.

136 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasība ir pilnībā noraidāma.

Par tiesāšanās izdevumiem

- ¹³⁷ Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Grieķijas Republikai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

Ar šā pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (pirmā palāta)

nospriež:

- 1) **Grieķijas Republikas prasības pieteikuma 12. pielikumā iesniegtais Padomes Juridiskā dienesta 1998. gada 26. jūnija atzinums ir izņemams no lietas materiāliem;**
- 2) **prasību noraidīt;**
- 3) **Grieķijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

García-Valdecasas

Cooke

Labucka

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2007. gada 17. janvārī.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

E. Coulon

J. D. Cooke